

[Finansministeren.]

første skal være en indrømmelse af, at det ikke var tilfredsstillende, som det gik, og jeg forstår forsåvidt godt, at man fra visse sider i udvalget var mindre tilfreds med det forløb, sagerne fik. Jeg finder dog anledning til at sige, at der var en vis forhandling allerede i februar. Den var ganske vist kortvarig, men under denne forhandling ville være imod en forhøjelse af de beløb, der var foreslået, og altså måtte gå imod de tanker i så henseende, der var fremme fra forskellig side. Jeg talte også dengang om, at der naturligvis kunne forhandles med amerikanerne, hvis det skulle være, om det, der dengang særlig var fremme, nemlig en forhøjelse af det beløb, vi havde foreslået, på 3 mill. kr., men jeg sagde klart, at det var regeringen imod. Jeg brugte altså ikke her amerikanerne som skjold, men sagde klart, at det var regeringens standpunkt.

Jeg vil også gerne tage ansvaret for, at forhandlingernes afslutning blev udskudt til maj måned. Jeg mener, det var sagligt rigtigt, fordi disse forhandlinger hang nøje sammen med den øvrige finans- og pengepolitik. Det var med nogen betænkelighed, at regeringen overhovedet gik med til på daværende tidspunkt at frigive så store beløb, og vi turde kun gøre det, når vi havde nogenlunde sikkerhed for, hvordan den øvrige finans- og pengepolitik blev. Jeg skal gerne gentage min indrømmelse af, at det naturligvis ikke var heldigt, at der var så lidt bevægelsesfrihed i praksis i disse forhandlinger. Det er den vanskelighed, der altid opstår, når der er tre parter i en sag. Ifølge den overenskomst, i henhold til hvilken vi har fået Marshallhjælpen, kan der kun disponeres over kronebeløbene efter samtykke fra den amerikanske regering. Ifølge den danske lov og den danske forfatning kan der kun disponeres over dem efter samtykke fra rigsdagen, nemlig ved lov. Der er altså tre parter, der skal være enige, den amerikanske regering, den danske regering og rigsdagen, og der må naturligvis, da man ikke godt kan tænke sig tresidede forhandlinger her, føres skiftende sæt af tosidede forhandlinger mellem den danske regering og den amerikanske regering og mellem den danske regering og rigsdagen, og det er det, der giver disse vanskeligheder.

For at der nu ikke skal blive vanskelig-heder af samme art næste gang, har regeringen besluttet efter en drøftelse med repræsentanter for partierne, at inden vi slutter en overenskomst med den amerikanske regering om den næste fordeling af sådanne kronebeløb, vil vi tage en orienterende drøftelse med repræsentanter for de udvalgsberettigede partier, sådan at vi kender synspunkterne her i rigsdagen. Det er vel nok den mest praktiske fremgangsmåde.

Det ærede medlem hr. Anker Lau gjorde visse bemærkninger om selvpensionisternes stilling og talte i denne forbindelse om skattereformen, navnlig også det spørgsmål, der så tit har været fremme fra forskellig side, om man skulle forhøje den skattefri grænse for formue. Disse spørgsmål vender regeringen naturligvis tilbage til, når vi kommer med spørgsmålet om skattereform, og det varer jo ikke ret længe. Jeg vil derfor mene, at debatten derom bør udsættes til den tid.

Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp stillede mig et spørgsmål om hustruens underskrift på selvangivelsen. Da det høje ting i den sidste times tid har drøftet dette spørgsmål også det ærede medlem og jeg i forbindelse med et andet lovforslag, tror jeg, det vil være tilstrækkeligt, at jeg i dette øjeblik henviser til mine udtalelser i forbindelse med behandlingen af forslaget om ligningsloven.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh gjorde visse bemærkninger om kredit- og hypotekforeningernes udlån og beklagede, at disses størrelse i mange tilfælde i vore dage er utilstrækkelig. Jeg er enig med det ærede medlem i disse betragtninger. Det ærede medlem spurgte mig, om regeringen ville tage dette spørgsmål op til undersøgelse, og dertil kan jeg svare, at det er vi allerede begyndt på for nogen tid siden. Det er jo et spørgsmål, der flere gange har været fremme, rejst fra forskellig side. Regeringen har allerede for flere måneder siden påbegyndt en undersøgelse af forskellige momenter i denne sag, derunder bl. a. de såkaldte forud indskudte prioriteter, og vi har også kort drøftet i regeringen, om vi eventuelt skulle nedsætte et udvalg — et formelt udvalg eller en kommission — til at behandle spørgsmålet nærmere. Overvejelserne herom er ikke afsluttet i øjeblikket, og da indenrigsministeren, under hvem kreditforeningerne sorterer, er syge-